

จากนั้นไปโอเฟลที่เด่นหนาว
แต่วันนี้ ๑๖ ตุลาคมมืดไป
สามสิบสามชีวิตจิตมุ่งมั่น
อากาศห้องศพฟ้าฝนพรำ
รับประทานอาหารจีนกลิ่นไทยสยาม
มาเป็นครอบครัวสุขปลั่งดั่งจันทร์เพ็ญ
ผู้มาคู่อย่างพี่น้องสองหนุ่มน้อย
สืบพงศ์ ธรรมชาติไม่คลาดสทไทย
สืบพงศ์ ธรรมชาติอาจารย์มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ส่วนสทไทย ไชยพันธ์นั้นจากจร
สืบพงศ์เกษียณยังวนเวียนเป็นผู้บริหาร
มายุโรปโลกความรู้ชูกายิน
กินด้วยปากกินด้วยจิตชีวิตสัมผัส
เป็นไทยชาติเก็บศาสตร์ศิลป์แผ่นดินกวี
ฝรั่งเศสมี หอโอเฟล แวร์ชาย เป็นสัญลักษณ์
ย้อนรอยชดชวราภรณ์กลมกล่อมไทย
วัดพระแก้วมรกตงดงามยิ่ง
หากใครได้ไปเห็นเป็นบุญตา
วัดอรุณ วัดโพธิ์ไอย่อาสน
อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย
ตามพรลิงค์ทวารวดี ศรีวิชัย ศรีธรรมราช
โคตรบูรณอีสานโบราณธรรม
นาฬิกา ๑๗ ตุลาสู่มหาสถาน
สถาปัตยกรรมล้ำเลิศประเสริฐมิเบา
ระดมช่างเชี่ยวชาญในงานศิลป์
ประณีตประณีตงดงามไปตามกัน
แท่นบรรทมพระนางมาเรียมดังตัวเนื้ด
โบสถ์แต่งงานงามตาพาตะลึง
พระราชวังแวร์ซายเป็นหมายหมุด
แต่พระราชวังของไทยโสฬศพราย
บาย ๑๗ ตุลาคม ผม และคณะ
ล่องเรือในแม่น้ำแซนด์แสนกลึงเกล้า
สถาปัตยกรรมล้ำเลิศบรรเจิดแจ่ม

ยอดเสียดึงดวงดาวงามโฉน
 จึงมองไม่เห็นยอดที่สอดดาว
 อยากจะรู้ร่วมกันแม้เหน็บหนาว
 เลื้อยผ้ายาวหลายชั้นป้องกันเย็น
 ทุกรูปนามกินได้ไม่ยากเชิญ
 พ่อแม่ลูกล้อเล่นเป็นสุขใจ
 จากภาคใต้ไม่เหงาหงอยพลอยสดใส
 สกุนไชยพันภูนั้นคนนครฯ
 จิตสมัครระบอบชอบการสอน
 ไกลเมืองนอนสู่มนราธิวาสราชนครินทร์
 สหไทยเป็นอาจารย์ม.ทักษิณ
 ยังเดินได้ก็จะเดินกินสิ่งดี
 ให้เกิดความประภัสสรวิวัฒน์
 นครศรีธรรมราชแดนปราชญ์ไทย
 ประจักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมล้ำสดใส
 สถาปัตยกรรมอ่อนไหวในวิญญาน์
 พระราชวังงามจริงสุดจักหา
 จิตรกรรมงามสง่ากว่าแดนใด
 พระบรมธาตุนครฯเก่าแก่นพุทธสมัย
 อยู่ยุคคงไว้อารยธรรม
 ด้านนาประวัติศาสตร์แสนคมขำ
 ล้วนเลอล้ำมรรคผลบรรพชนเรา
 พระราชวังแวร์ซายสุขสนานสลักเสลา
 วาดฝาผนังงามเงาเกินรำพัน
 ปูนปั้นจิตรกรรมระบิลจินต์สร้างสรรค์
 ภาพนโปเลียนไปนาปาสนั่นนั้ตราตรึง
 ช่างงามเด็ดชวนให้หวนคิดถึง
 งามเป็นหนึ่งในดั่งวังแวร์ซาย
 ศิลปะแห่งมนุษย์สุดเฉิดฉาย
 วังแวร์ซายยังเป็นน้องของไทยเรา
 สู่แม่น้ำแจ่มจะมีเคยเหงา
 ส่องฝั่งฟากท่าเอาตื่นตะลึง
 อาคารแอร่มรูปปูนปั้นนั้นคิดถึง

สะพานโค้งศิลปงามตามติดตึง
สะพานบุญแจแขวนแขว้นบ้าน
บุญแจอะไรบุญแจใจให้อารมณ์
เรือเด่นล่องในแม่น้ำแสนนั้นแน่นเนื่อง
บ้างสองชั้นพลันเคลื่อนเลื่อนเรื่อยไป
นั่งบนเรือชั้นสองมองดูเด่น
ให้ต้องหันไปมองจ้องยาวนาน
ขึ้นจากเรือล่ำใหญ่ไปพุทเคท
ผ่านค้องคอสกีนโยติลศิลปร่องเรือ
แสงไฟฟ้าจำจิประยิบระยับ
มองเห็นหอไอเฟลตั้งคู่อยู่ห่างไกล
นั่งในรถถ่ายรูปรอยากดูใกล้
แต่อยู่ไกลได้มองฟ่องผุดตา
แห่งดินสอใหญ่ निकประหวัดกษัตริย์สิ้น
มาบัดนี้ยกทัพกลับเขตคาม
ถึงโรงแรมพุทเคทนิเวศน์พัก
ทั้งผู้ใหญ่วัยเด็กเล็กละคราญ
เดินทางต่อหล่องามคามเบลเยี่ยม
ประเทศเล็กเลิศล้ำผ่านคร
สมัยกษัตริย์โบดวงในหลวงเสด็จ
ทรงรับพระเทพรัตนราชสุดาฯเป็นราชบุตรี
รถออกจากปารีสแปดนาฬิกาครึ่ง
ราวสี่ชั่วโมงถึงบรัสเซลเห็นแจ่มตา
ผ่านประตูพระราชวังคูวังพร้อม
คูมันคงดำรงอยู่คู่ธานี
ไปบรัสเซลจัตุรัสสารพัดอย่าง
ผิวขาวคล้ำดำสนิทจิตเบิกบาน
คนเบียดเสียดเบียดยัดดูเด็กเยียว
บ้างก็ยิ้มก้มใจไม่ขัดเคือง
ว่าเด็กน้อยชื่อว่าเบลเนเกลฟิช
เมื่อสงครามปรัสเซียเสียหายจริง
จึงมีอนุสาวรีย์เด็กยืนเยียว
ต่อมาทำเด็กผู้หญิงนั่งฉวยยิ้มไกล

รูปสตรีสี่ระซังไร้อารมณ์
ใครเอากุญแจมาประสานใครตั้งสอน
วามานครปารีสประณีตใจ
เรือล่ำเชื่องลอยเลื่อนเคลื่อนสดใส
ต่างถ่ายรูปเร็วไวใจต้องการ
ยังมองเห็นหอไอเฟลเรียกอยู่คู่ประสาน
นายไอโฟลสร้างฐานศูนย์บ้านเมือง
ที่พักเมืองฝรั่งเศสไฟขาวเหลือง
สีขาวเชื่องเหมือนดินสอยักษ์เป็นหลักชัย
ไฟประดับดุมฉนิลสดใส
ประดับไฟพริบพริบระยับตา
หอสูงให้สมมาตปรารณา
นี่สถาปัตยกรรมไอเฟลโดดเด่นงาม
ฝรั่งเศสเคยรุกกินถึงสยาม
นึกเรื่องความเป็นมาคราโบราณ
สามสิบสามชีวิตรู้จักสมัครสมาน
หกโมงเช้าต้องถูกคลานจากเตียงนอน
เมืองเล็กดียอดเยี่ยมเทียมสิงขร
พระปิยมหาราชทรงบทรพสุกไมตรี
การต้อนรับสรรพเสร็จสมคักดีศรี
ราชสัมพันธไมตรีที่มีมา
คนขับเขื่อิตาสีฟ้าถึงซึ่งปรารณา
เมืองนี้พระปิยมหาราชเสด็จมาเมื่อร้อยปี
เหล็กวัวล้อมในพิชพันฐาน์นั้นหลากสี
กษัตริย์โบดวงราชวงศ์นี้มีมานาน
คนที่ต่างรูปต่างร่างสนุกสนาน
มุ่งไปดูกุมารณีที่กลางเมือง
หลากหลังไหลกันมาเที่ยวผิวขาวเหลือง
มันเป็นเรื่องมิได้หลอกบอกความจริง
ดีใส่หนวดบาทหลวงผู้ถือรีตรูขายหญิง
เด็กตัวน้อยยืนนิ่งเยียวใส่ไฟ
สัญลักษณ์เด่นเดี่ยวสำคัญเอน
พวกขายคำหัวโลดคิดขึ้นมา

คนก็ยังตามไปดูอีหนี่
การท่องเที่ยวเรื่องเด็กเยียวเก่งโฆษณา
หลังจากนี้ชมโบสถ์คริสต์อย่างชิดใกล้
สูงตระหง่านงดงามอร่ามพรรณ
มือเย็นรับประทานอาหารฝรั่งตั้งกำหนด
เปลือกเขียวตัวขนาดกลางร่างพอดี
คำคินนี้พักที่โรงแรมเห็นพาด้า
ห้องนอนดีห้องน้ำดีมีเป็นแกน
แต่เนื้อหมอบเมื่อคินมิขึ้นจิต
รุ่งเช้า ๑๙ ตุลา คราแปด น.
ไปลักเซมเบิร์กมีมรดกโลก
มองลงล่างข้างสวยสดดูงดงาม
ลักเซมเบิร์กโตกว่าภูเก็ตราวเจ็ดเท่า
มีแค่สี่แสนกว่าน้อยกว่าไทย
กินข้าวเที่ยงเลี้ยงดีที่ลักเซมเบิร์ก
รถมุ่งหน้าพาไปเยอรมัน
สามสิบสามขวามาท่องเที่ยว
นางสาวพรพิมพ์ สว่างวรรณ มั่นฤดี
น้องพงษ์นรินทร์ คงวัดใหม่ คนไทยใต้
นางสาวโสภาวรรณ ศรีฉ่อง สองพร้อมพลัน
นางสาวธัญญานันท์ วสุวัฒนาภิรมย์
นายภคพล พิระพงษ์ คงความดี
นางส้มลิ้ม รักการช่าง กระจำงักพัคตร์
นางธิดาพร คำจัน สวยสมวัย
นางจิตติญาณี พงษ์รัตนกุล กรุ่นน้ำจิต
นางสาวชุตินันท์ มณีกาญจน์ฐานพอดัว
อาจารย์สหไทย ไชยพันธุ์ มั่นมุ่นัก
อาจารย์สืบพงศ์ ธรรมชาติไม่คลาดกัน
นายสุชาธิษณ์ ลิ้มลีธชา พาพ่อเที่ยว
อีกทั้งแม่เยาวดี ศรีมารดา
แม้ต้องเข็นรถเลื่อนล้อด้วยพ่อป่วย
นางสาวปรางณี เฟื่องฟูพงศ์ วงศ์สัมพันธ์
นางช่อทิพย์ ขวัญศิริกุล หนุนเนื่องจิต

มดคุเทศก์ทุกถิ่นที่นำไปหา
ชาวโลกาจึงไปดูหนูดีกัน
คนรุ่นก่อนสร้างไว้ร่วมสร้างสรรค์
คนหลากหลายชมกันจนราตรี
อรรถรสหอยแมลงภู่อุดลึ
หอยอย่างนี้หอยใหญ่ต้องไทยแลนด์
หลากหลายคนบอกว่าอนสุแสน
อาหารเข้ามิขาดแคลมีเพียงพอ
เหนียวสนิทवादห้วนฟันจะหลอ
ปมรูปหล่อบอกล้อเลื่อนค่อยเตือนตาม
บ้านเรือนเก่าเขาสูงลมโกรกนำเกรงขาม
ตรามรดกโลกคือความภาคภูมิใจ
ประชาชนนั้นเล่าดูแจ่มใส
เราเกือบเจ็ดสิบล้านเร็วไวขยายพันธุ์
หลังจากนี้ก็ได้ถูกเปลี่ยนเขตชั้นที่
พักแฟรงเฟิร์ตชื่อลือลั่นเยอรมันนี่
มิได้โดดเดี่ยวเสริมสันติ
นางสาวนามสกุลนี้เช่นเดียวกัน
คุณัญย์ สดใสถูกขายดูสุขสันต์
นางสาวสุลตรา โพธิ์สวัสดิ์ นันรินฤดี
เด็กชายวีรวิทย์ มาผสมให้พ่อสี่
นางวันทยา นิยมไทย ท่านนี้ศรีสมวัย
ทันตแพทย์โชคชัย ลูกรัก ยิ้มสดใส
นางสาวธัญญารัตน์ เก่งบัญชา วิไลในกลุ่มท้าว
ด.ญ.ลภัสสรดา คือชีวิตรักทูนหัว
ด.ช.รัฐวัชณ์ วสุวัฒนาภิรมย์ เที่ยวทั่วภูมิคุ้มกัน
จิตใจรักการศึกษาพาสุขสันต์
ไม่ว้าวุ่นหนาวเหน็บเจ็บกายา
ชื่อโยธิน ลูกช้องเกี่ยวยั้งนักษะ
ลูกกตัญญูก็พามาด้วยกัน
แต่น้ำใจสดสวยดูสุขสันต์
ญาติฝ่ายแม่สุชาธิษณ์นั้นมาร่วมวง
พูดให้คิดได้สนุกสุขประสงค์

นางพรรณทิพย์ ดันตวิมมงคล ตลอนงค์
นายสุบิน เทพทินกร จรเที่ยวจบ
น.ส.สุนีย์ ด.ญ.ศุภจิรา แจ่มลาวัลย์
นางระวีวรรณ เทพทินกร สมรแม่
เลียด ม.ธ. เหลืองแดงแกร่งจริงเจียว
ด.ญ.ปานวาด กษะมาริยะธาดา น้องน่ารัก
ครบสามสิบสามร่วมคณะประดับประดอง
ปม หรือน้องพีรภัสสร ศรีหรัญ นั้นมัคคุเทศก์
ทั้งเบลเยียม ลักเซมเบิร์ก ที่เกริกไกร
เย็นปาย ๑๙ ตุลาคม สี่โมงกว่าถึงที่หมาย
อยากเห็นเมืองเลื่องเลอเยอรมัน
ถึงแฟรงค์เฟิร์ตปมหรือพีรภัสสรก็นัดหมาย
จำโบสถ์เขียวเตียนนั้นให้มั่นใจ
หาซื้อของต้องการตามยี่ห้อ
หลุยส์วิตต้องฟองพรณยังพันพัว
ด้วยตั้งใจแต่ประเทศไทยมาก่อนแล้ว
เพราะราคาค่าของสองเท่าแพง

มาร่วมรถซื้อลงวงเดียวกัน
มาเที่ยวครบหกคนล้นสุขสันต์
ด.ญ.สุพิชญา น้องนั้นหนึ่งใจเดียว
ถูกงามแ่ง น.ส.วิสรา มาแลเหลียว
มุ่งมันเที่ยวปริญญามาครอบครอง
ก็พร้อมพริกพุดตีมีมีสอง
ให้ทุกคนผุดผ่องคล่องกายใจ
พาเที่ยวฝรั่งเศสสุขสุดไส
เยอรมันก็ต้องไปเที่ยวหมกกัน
เยือนแฟรงค์เฟิร์ตหญิงชายมิดลายผัน
จากหนังสืออ่านกันมันเจใจ
ตีห้าครึ่งอย่าหายไปแห่งไหน
หากเข้าไปปัญหาคนขับครับลูกหัว
ล้อมขอมล้อดูเด่นเห็นโผล่หัว
อีกหลากหลายถ้วนทั่วไม่กลัวแพง
ซื้อที่ไทยแน่แน่วให้หน่วยแหนง
จึงต้องซื้อจากแหล่งผลิตภัณท์

ควน...ไม่อาทวนคืนลูกกองไฟ
หัวใจที่เปลี่ยนไปก็เช่นกัน

จาก F.B

